

tillade fornyet foretagelse af sagen for overvoldgiftsretten, når ganske særegne omstændigheder retfærdiggør, at parten ikke i rette tid har indgivet andragende.

Stk. 2. Såfremt påanke finder sted, stiller overøvrigheden formanden for overvoldgiftsretten andragendet og de øvrige foreliggende oplysninger samt meddeler ham, hvilke to af de sagkyndige medlemmer den har udmeldt til at medvirke ved sagens påkendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Fornyet prøvelse af kendelser om samme husdyr, der undtagelsesvis måtte være afsagt i andre voldgiftskredse, skal ligeledes så vidt muligt ske ved samme overvoldgiftsret. Den, der andrager om en kendelses prøvelse, skal derfor i andragendet oplyse, hvorvidt andre kendelser om samme husdyr ham bekendt allerede er tilladt indanket for en anden overvoldgiftsret. Såfremt det oplyses, efter at en sag er indbragt for en overvoldgiftsret, at sagen allerede er indbragt for en anden overvoldgiftsret skal førstnævnte overvoldgiftsret straks slutte sagen og henvise vedkommende til at indgive andragende om fornyet prøvelse til den overøvrighed, der allerede har tilladt prøvelse af den tidligere kendelse. Når sagen på denne måde sluttes af overvoldgiftsretten, kan denne ved kendelse pålægge den, der har andraget om fornyet prøvelse, at betale de påløbne omkostninger.

§ 9. De i medfør af denne lov indgæede forlig og afsagte kendelser kan tvangsfuldbyrdes efter lovgivningens almindelige regler om fuldbyrdelse af forlig og domme, for de af overvoldgiftsretten afsagte kendelsers vedkommende dog først, efter at de er forkyndt efter reglerne for dommes forkyndelse, og 5 dage fra forkyndelsen er forløbet, og for andre kendelsers vedkommende først, når 3 uger fra sådan forkyndelse er forløbet, og rekvisitus ikke kan forevise attest fra vedkommende overøvrighed for, at et andragende om fornyet foretagelse for overvoldgiftsretten er indgivet og ikke afslået.

Ad § 13 (Arveafgiftsloven)

1. § 7, stk. 1, affattes således:

»Af arv, der tilfalder ægtefæller, som ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele, beregnes afgiften, når arven ikke bliver fuldstændigt særeje, eller erhvervelsen

består i en indtægts- eller rentenydelse, der er tillagt begge ægtefæller i forening, efter den ægtefælles slægtskabsforhold til arveladeren, som er nærmest i slægt med denne. På tilsvarende måde beregnes afgiften af arv, der tilfalder nogen efter to ægtefæller, som ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele og udredes af fællesboet, efter vedkommende arvings slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem han er nærmest beslægtet.«

2. I § 7, stk. 2, ændres »i formuefællesskab levende ægtefæller« til: »ægtefæller, som ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele«.

§ 7. Af arv, der tilfalder ægtefæller, som lever i sædvanligt formuefællesskab, beregnes afgiften, når arven inddrages under formuefællesskabet, eller erhvervelsen består i en indtægts- eller rentenydelse, der er tillagt begge ægtefæller i forening, efter den ægtefælles slægtskabsforhold til arveladeren, som er nærmest i slægt med denne. På tilsvarende måde beregnes afgiften af arv, der tilfalder nogen efter to i formuefællesskab levende ægtefæller og udredes af fællesboet, efter vedkommende arvings slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem han er nærmest beslægtet.

Stk. 2. Har to i formuefællesskab levende ægtefæller i et gensidigt testamente bestemt, hvem den fælles formue ved den længstlevendes død skal tilfalde, beregnes afgiften af den formue, som ved den længstlevendes død falder i arv i henhold til denne bestemmelse, ligeledes efter vedkommende arvingers slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtet. Er der ved det gensidige testamente forbeholdt den længstlevende testationsret over formuen, og denne testationsret benyttes, bliver dog afgiften af alt, hvad der tilfalder de af den længstlevende indsatte arvinger, at beregne efter disses slægtskabsforhold til denne, selv om de måtte være nærmere beslægtet med den førstafdøde.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

3. I § 14 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »hvis der har været formuefællesskab i ægteskabet« til: »i det omfang, der ikke har været fuldstændigt særeje«.